

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudce Ondřeje Mrákoty a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **R. Č.**, zast. advokátkou Mgr. Kateřinou Celnarovou, náměstí T. G. Masaryka 38/10, Břeclav, proti žalované: **Policie České republiky**, Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje, Kounicova 24, Brno, na ochranu před nezákonným zásahem žalované spočívajícím ve vydání předvolání ze dne 9. 11. 2018, čj. KRPB-221234-26/TČ-2018-060415-JM, ve spojení se sdělením žalované ze dne 21. 11. 2018, čj. KRPB-221234-32/TČ-2018-060415-JM, k provedení identifikačních úkonů podle § 65 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, v řízení o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 5. 2022, čj. 29 A 229/2018-60,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 30. 5. 2022, čj. 29 A 229/2018-60, **s e r u š í** a věc **s e v r a c í** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce se žalobou na ochranu před nezákonným zásahem domáhal před krajským soudem ochrany před zásahem žalované spočívajícím v předvolání k provedení identifikačních úkonů podle § 65 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky. Na základě předvolání se měl žalobce dne 8. 1. 2019 dostavit k odběru identifikačních údajů, a to např. snímání daktyloskopických otisků, zjištění tělesných znaků, provedení měření těla či pořízení obrazových, zvukových a jiných záznamů či odběru biologických vzorků umožňujících získání o genetickém vybavení. Uvedený úkon měl být proveden v trestním řízení proti žalobci ve věci přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku.

[2] Krajský soud žalobě vyhověl a dovodil, že zásah spočívající v předvolání k provedení identifikačních úkonů byl nezákonný. Krajský soud však žalované do budoucna nezakázal, aby získávala osobní údaje žalobce pro účely budoucí identifikace podle § 65 zákona o Policii České republiky z důvodu vedení trestního řízení s žalobcem. Při úvaze o použití takového

postupu však bude žalovaná vázána závěry krajského soudu, především bude muset řádně uvážit nezbytnost a přiměřenost tohoto postupu.

[3] Proti rozsudku krajského soudu podala žalovaná (stěžovatelka) kasační stížnost podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Stěžovatelka upozorňuje, že k žalobě podala vyjádření, krajský soud však v rozsudku uvedl, že žádné vyjádření nepodala. Protože se s obsahem vyjádření krajský soud ani jinak nevypořádal, stěžovatelka kritizuje postup krajského soudu jako porušení zásady rovnosti zbraní v § 36 odst. 1 s. ř. s. Tím, že krajský soud vyjádření stěžovatelky pomínul, nemohl ani provést v souladu s právem test proporcionality.

[4] Žalobce se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

[5] Kasační stížnost je důvodná.

[6] Podle § 36 odst. 1 s. ř. s. mají účastníci v řízení rovné postavení. Z toho lze dovodit též právo každého účastníka řízení vyslovit se ke každé sporné otázce. Jde v podstatě o starou právní zásadu „*necht' je slyšena i druhá strana*“ (*audiatur et altera pars*) [obecně k tomu srov. rozsudek ze dne 31. 5. 2011, čj. 1 Afs 21/2011-109, *Dukát*, bod 28]. Tato zásada se samozřejmě nevyčerpává jen v tom, že soud dá účastníkovi možnost se k věci vyjádřit. Pokud se účastník vyjádří, měl by soud vzít též toto vyjádření v potaz, přináší-li samozřejmě pro věc významné argumenty.

[7] Na nynější věc lze použít přiměřeně závěry rozšířeného senátu k pochybením krajských soudů ve vztahu k vyjádřením osob zúčastněných na řízení. Opomene-li se tedy krajský soud v odůvodnění svého rozhodnutí zcela vyjádřit k podstatné argumentaci uplatněné v soudním řízení žalovaným správním orgánem, jedná se o vážnou vadu řízení, nikoli o nepřezkoumatelnost rozhodnutí krajského soudu pro nedostatek důvodů. Zda taková vada řízení mohla mít za následek nezákonnost rozhodnutí krajského soudu [§ 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.], je třeba vždy posoudit podle konkrétních okolností případu. Nezrušení rozhodnutí krajského soudu v některých případech by mohlo vskutku vést k porušení práva na opravný prostředek (srov. přiměřeně usnesení rozšířeného senátu ze dne 5. 12. 2017, čj. 2 As 196/2016-123, č. 3668/2018 Sb. NSS, *Zdravé Ktišsko*, bod 34).

[8] V nynější věci došla žaloba krajskému soudu na počátku prosince 2018. Stěžovatelka podala k žalobě vyjádření dne 28. 12. 2018, vyjádření došlo krajskému soudu 2. 1. 2019 (č. l. 41 až 44 spisu krajského soudu). Vyjádření stěžovatelky je obsažné a věcné, stěžovatelka vysvětluje, proč je výzva podle § 65 zákona o Policii České republiky namístě. Popisuje trestní historii žalobce, obsažně reaguje na jednotlivé žalobní body apod.

[9] Krajský soud přesto v bodě 8 rozsudku uvedl, že se stěžovatelka k žalobě nevyjádřila. To by samozřejmě mohlo být jen bezvýznamné přepsání, pokud by krajský soud na argumenty stěžovatelky reagoval alespoň ve vlastním odůvodnění. Ale ani tam NSS nic takového nevidí. Krajský soud s vyjádřením stěžovatelky vůbec nepracuje, zjevně proto, že vskutku vychází z toho, že stěžovatelka žádné vyjádření nepodala. Dokonce se ze spisu zdá, že krajský soud ani vyjádření stěžovatelky nepřeposlal žalobci. Argumentace krajského soudu je tak zcela obecná, reaguje jen na žalobní argumentaci, argumenty stěžovatelky pomíjí. To je ještě závažnější problém proto, že jde o žalobu zásahovou, kde správní soud nalézá fakta i právo. Není tu žádné rozhodnutí, které by správní soud přezkoumával. Jak správně upozorňuje stěžovatelka, krajský soud pracuje jen s aktuálním trestním obviněním žalobce (bod 22 napadeného rozsudku), vůbec si není vědom žalobcovy bohaté trestní minulosti, na kterou ve vyjádření v detailech upozornila stěžovatelka (NSS *zdůrazňuje, že se v nynějším rozsudku nezabývá důvodností samotné žaloby a s ohledem na pochybení krajského soudu se důvodností žaloby ani zabývat nemůže*).

pokračování

[10] Postup soudu je proto závažným porušením rovnosti práv účastníků řízení před krajským soudem, přesně jak stěžovatelka uvádí.

[11] NSS proto v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V souladu s § 110 odst. 4 s. ř. s. je krajský soud vázán právním názorem uvedeným v tomto rozsudku. Vezme tedy v potaz vyjádření stěžovatelky a v odůvodnění se vyjádří k tam uvedené argumentaci. Předtím dá účastníkům řízení šanci vyjádřit se k současnému stavu řízení, případně doručí žalobci stěžovatelčino vyjádření a dá žalobci šanci k vyjádření stěžovatelky podat repliku.

[12] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. srpna 2022

Zdeněk Kühn
předseda senátu